

POSUDEK OPONENTA NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

Autor práce: Klára Milerová
Název práce: **Prevence úrazů z přetížení a kompenzační program tenistů**
Rok obhajoby: 2010
Oponent bakalářské práce: Mgr. Bronislav Schreier

Předložená práce sestává z 53 stran textu a 20 stran obrazových příloh. Referenční seznam má 37 citací, z toho 13 cizojazyčných.

Zvolená tematika úrazů při tenisu a jejich prevence je z pohledu fyzioterapeuta zajímavá a vzhledem k počtu rekreačních tenistů v praxi široce upotřebitelná.

Autorka v teoretické části rozvíjí téma stručným popisem tenisové biomechaniky, metod tréninku a jejich načasování u dětí, vlivu tenisu na růst mladých hráčů a rizika během růstové akcelerace. Pokračuje výčtem nejčastějších poranění a patologických stavů v tenise s popisem mechanismu jejich vzniku. Některé z diagnóz jsou doplněny základní léčbou. Vzhledem k tomu, že zmapování úrazů v tenisu je jedním z cílů práce, je tato kapitola zpracována povrchně. Jednotlivé úrazy jsou citovány jen z jednoho zdroje, bylo třeba čerpat více z ortopedických, příp. traumatologických publikací. Zřejmě i proto jsou u některých z popisovaných patologických stavů namísto přesného diagnostického pojmenování použity běžné, ale nespecifické termíny jako tenisový loket, tenisová noha již v názvu kapitoly.

Následuje popis svalových dysbalancí a rozdělení svalů na tonické a fázické, včetně zkřížených syndromů dle Jandy. Tomuto základnímu rozdělení chybí větší vhléd do problematiky patologických pohybových vzorů po stránce řídicí i vývojové.

Navazuje kapitola věnující se adaptaci na zátěž, přetížení a syndromu přetrénování.

Teoretická část práce je zakončena popisem kompenzačních cviků a dalších metodik doporučených ke zlepšení funkce pohybového systému. Ve vztahu k tématu práce není jasné, zda hráči se svalovou dysbalancí bývají častěji přetrénováni. V druhé polovině teoretické části se vytrácí zaměření na tenisty a navrhovaná cvičení jsou pojata obecně. Práci by prospělo, kdyby byla citována studie, která se specializovala na vliv podobných preventivních cvičení u tenistů. Není také jasné, zda je třeba provádět všechny vyjmenované cviky a postupy, případně které cviky by byly vhodné u konkrétních poruch.

Kazuistika obsahuje podrobný rozbor držení těla mladého tenisty a popis funkčních testů.

Z vyšetření však nelze usoudit, zda má tenista některé z typických odchylek, chybí zhodnocení vyšetření, doporučení terapie (konkrétní cviky) a její výsledný efekt.

Diskuze obsahuje dlouhé pasáže shrnující informace z teoretické části bez diskutování použitých zdrojů. Ve druhém odstavci na str. 48 jsou nesprávné formulace (např. „vývojová kineziologická lokomoce“), které vypovídají o tom, že problematika funkce motorického systému z hlediska řízení a ontogeneze nebyla dostatečně zpracována.

Za pozitivní přínos práce považují fotodokumentaci kompenzačních cviků v příloze, z hlediska edukace je vhodné podpořit instruktáž pacienta zobrazením doporučených cviků. Zpracování citací splňuje požadavky, po formální stránce lze vytknout řazení názvu kapitoly na posledním řádku (3 případy) a nejednotné odražení odstavců v diskuzi.

Výsledný dojem z práce vypovídá, že studentka má o danou problematiku zájem, zpracovává ji však více z pohledu hráče nebo trenéra tenisu než fyzioterapeuta.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 3. 5. 2010

Mgr. Bronislav Schreier

